

2
06

Reimari

2/2006 | Partiolippukunta Merituuli Ry.

TOIMITUS:

Päätoimittaja Ulla Pirkola
ulla.pirkola@luukku.com

Taittaja Pekka Kuru
pekka.kuru@oulu.fi

Toimittajat:

Tero Suutari
Tiina Reponen
Antti Gärding
Jellonat-vartio
Leppikset-vartio

Kannen kuva:

Jarkko Hakala

JULKAISIJA:

Partiolippukunta Merituuli Ry.
www.lpk.partio.fi/p-ppp/metu/

JUTTUJA?

ulla.pirkola@luukku.com

Sisällys

Pääkirjoitus s. 3

Lpkj:n tervehdys s. 4

Utiset s. 5

Oma ja ah, niin komea vene!

Miltä tuntuu saada vene?

Lippukunnanjohtajan seikkailut osa II

Toiminta s. 8

Meripartiojohtajapäivät 2006

Partiojohtajan peruskurssi

Retkellä s. 12

Draama'06

Louhi'06

Tapahtumat s. 15

Muista hymy!

Jellonien levyraati

Mitä kuuluu... s. 16

Mitä kuuluu räksä?

Partiosudoku s. 17

KISA s. 18

Paljon onnea! s. 19

Herkkunurkka s. 20

Ilmoitustaulu s. 21

Juorut s. 22

Ö aapisen laidasta s. 24

PERINTEINEN PARTIOLAULU:
Tokko partiomieles tallella on
Uusi MERITUULELAINEN PARTIOLAULU:
Tokko partiomiehes tallella on

Talvi, Kevät, kesä, syksy

Aurinko paistaa. Ainakin meidän takapihalla sulavat jo aivan viimeiset lumen rippeet. Kevät tuo tullessaan meille partiolaisille monenlaista tekemistä. Lumen sulamisen myötä luonto herää jälleen henkiin. Toivottavasti myös tietokonepöydälläni lepäilevä kaktus virkistyy auringon paisteesta. Kuinka usein niitä pitäisikään kastella? Jotta sinä olisit hieman fiksumpi minun ikäisenäni, käykää ihmeessä vartionne tai laumanne kanssa päiväretkellä ihailemassa keväistä vipinää metsän siimeksessä.

Tämä kevät vauhdittaa myös veneprojektiamme. Kun käännät sivua, Tero kertoo siitä lisää. Monenlaista remonttia on luvassa ennen kuin purtemme pääsee lipumaan Raahen saaristoon. Kurkkaa veneprojektin tiimoilta myös Reimarin loppuosa. Reimarin toimitus haastaa kaikki merituulelaiset mukaan kisaan, mutta minkälaiseen?

Auringon tuodittaessa kevätkukkia uuteen kasvuun myös partiolaisen mieli virkistyy. Niin pieni kuin hieman suurempikin hui-vikaula piristyy talven hämyisän kaamoksen jälkeen. Reimari palaa silti vielä kaamoksen korvillekin kurkistamaan, mitä esimerkiksi talvileirillä touhuttiin. Moni meistä oli Louhen menossa mukana.

Sain kevään kunniaksi kantaa myös ainakin kolme repullista juorua ja kotiin Reimariin rustattaviksi. Meidän lippukunnassa taitaakin tapahtua monenlaista, ja kiva että meitä on Reimarin kasaamises-sakin mukana aika iso jengi. Jotta pääsisitte tutkimaan taas lippukunnan seurapiirielämää, taidankin pakata juorut reppuun ja suunnata mökille kirjoittelemaan ne puhtaaksi. Haluaisiko sinun vartiosi, laumasi tai kenties jopa vaeltajaporukkasi tulla tutustumaan, miten Reimari muuttuu Word-tiedostoista musteeksi ja paperiksi? Laita mailia Ullalle ja pääsette hyvällä tuurilla painamaan laatulehteämme jo ennen kesää!

Partiovasemmalla,

Ulla

Tervehdys

Kevät tuo tullessaan mukavia asioita. Aurinkoa, valoa ja lisää lämpöä. Kevät toi myös syntymäpäivät tullessaan. Hanhikiven kiertäjät täytti 30 vuotta ja sitä juhlittiin kirkkopyhänä partioviikolla. Niinpä niin, partioviikko oli myös. Olivathan kaikki ainakin huivit kaulassa ylpeänä koulussa?

Niin, taisinpa viime palstalla kysellä oman lippukuntamme ikää. Hmm, kukaan ei tullut nykäisemään hihasta ja kertomaan oikeaa vastausta, ette kai te pelkää minua? Toivottavasti ette. Ikää tulee lippukunnalle pyöreät 90 vuotta! Se on paljon se. Myös suomalainen partioliike täyttää vuosia ensi vuonna, partiolle ikää tulee 100 vuotta. Tässä täytyy ihan pohtia että miten nopeasti partioidea saavutti meidänkin kaupungin, vain kymmenessä vuodessa. Eikä silloin ollut kännyköitä, meseä tai irkkiä tietoa viemässä.

Jokunen päivä sitten koulusta kotiin tullessani minua odotti kirje, jota olin odotellut kuukauden päivät. Veneprojekti sai myöntävän vastauksen Leader+-hakemukseen. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että voimme nyt ostaa H-veneen lippukunnalle. Rahat ovat kasassa, lisä tosin ei ole pahasta, mutta nyt alkaa projektin seuraava vaihe: remontointi. Kesäkuuhun on aikaa puolitoista kuukautta, en voi luvata että vene on silloin vesillä, mutta toivon ja uskon niin.

Olin muutama viikko sitten partiojohtajakurssilla, jossa minun olisi pitänyt olla jo joitain vuosia sitten, mutta ei se menoa haitannut. Voin sanoa, että partiopiirimme kurssit ovat hyviä ja niillä kannattaa käydä. Aina oppii uutta ja aina löytää uusia ystäviä. Johtajat hyvät - teidän kannattaa käydä niillä, suosittelen. Jään nyt haaveilemaan siitä kesäpäivästä kun tuuli puhalttaa, aurinko paistaa ja lippukunta on kokoonnutun juhlistamaan uuden veneen vesillelaskua.

Partiovasemmalla,

Tero

Lippukunnanjohtaja
Tero Suutari

Oma ja ah, niin komea vene!

Ulla Pirkola

Metu

Nyt se on vihdoinkin totta! Innokas suunnittelu, tuottoisa rahankeruu ja läpimennyt Leader+-hanke mahdollistivat sen! Merituulella on ikioma H-vene, jolla jokainen lippukuntalainen pääsee purjehtimaan. Ennen vesillelaskua purrella on kuitenkin yhtä ja toista touhuamista...

Yllättäviä löytöjä

- Sisällä kaikki pinnat menevät uusiksi, puu- ja metalliosia on huollettava, masto on otettu jo alas, luettelee Tero. Lippukunnanjohtaja kuitenkin vakuuttaa, että vene on

hyvässä kunnossa. Sieltä löytyi esimerkiksi täysin käyttämättömät purjeet, jotka pääsemme sisäänajamaan. Veneestä löytyi tosin myös hätäsoihtuja, joiden parasta ennen -päivämäärä oli ollut vuonna 1985. Oliko sinä syntynyt vielä silloin?

Ennen uusimista pitää purkaa vanhat pois alta.

Kuva: Antti Gärding

Lumikot-lauman sudenpennut kävivät heti tutustumassa uuteen veneeseen. Kuva: Antti Gärding

Kiinnostus vain kasvaa

Veneen kunnostus alkoi pääsiäisviikonloppuna ja pursi on tarkoitus saada vesille kesäkuun alussa.

- Pekanpäivät ovat ehdoton takaraja, lisää meripartio-ohjaaja Antti. Siellä venettä on viimeistään päästävä näyttämään muillekin raahelaisille!

Merituulen vene on herättänyt kiinnos-

tusta muuallakin kun lippukuntalaisten keskuudessa. Paikallislehdistö uutisoi H-veeneen hankinnasta, ja Anttia oli haastateltu jopa Partionjohtaja-lehteen.

Kauheasti kiitoksia!

Miten veneenhankinta sitten vaikuttaa sudarin ja tai vartiolaisen partiotaipaleeseen? Jokainen halukas merituulelainen pääsee purjehtimaan sillä, ja erityisesti kesäkaudella sen kanssa on mukava touhuta monia partiojuttuja. Kesällähän ei ole esimerkiksi viikottaisia kolokokouksia. Merituulella ei kuitenkaan vielä ole kovin montaa partiolaista, joilla olisi oikeus ohjata venettä. Ensi kesän jälkeen kykeneviä on toivottavasti kymmenkunta, sillä moni lippukuntamme johtaja on tällä hetkellä veneenohjaajakurssilla.

Tero kiittelee kovasti kaikkia myyjäisissä ja muissa rahankeruuhommissa olleita sudareita ja vartiolaisia. Iso kiitos kuuluu lippukunnanjohtajan mielestä myös niille äideille, isille, mummuille, papoille ja muille tutuille, jotka ovat leiponeet, askarrelleet ja kuskanneet partiolaisiaan. Ilman ihan kaikkien panosta meillä ei olisi mustakylkistä venettä, joka ei ehkä vielä kiillä komeuttaan, mutta hurmaa silti.

- Mutta mikä tälle veneelle tulee nimeksi? kysyi toimittaja haastattellessaan Anttia ja Teroa. Pojat eivät tienneet, mutta ehkä sinä tiedät! Kurkkaa siis KISA-sivulle...

Miltä tuntuu saada vene?

Ulla Pirkola

Metu

Lippukunnan uutta venettä kunnostetaan parhaillaan, ja johtajisto on ollut purresta kovin innoissaan jo vaikka kuinka kauan. Mitä mieltä muut lippukuntalaiset ovat hankinnasta? Reimarin toimitus jalkautui kololle ja otti selvää...

"Pitäähän meillä olla oma purjevene, kun meillä on jo ollutkin jotain meripartiotoimintaa."

"Sitä pitää muistaa kunnostaa ja pitää hyvää huolta."

"Me voitaisiin käydä sillä Ruotsissa."

"Sillä voi käydä retkellä."

"Muistakaa väistää sitä punaista kumivenettä!" (toim.huom. Haastateltu tarkoittanee meripelastajien kummaria...)

"Meidän pitää alkaa opettelemaan kaikkia meripartiojuttuja."

"Sillähän voi vaikka ajaa karille..."

Lippukunnanjohtajamme Tero Suutari nosti viime joulukuussa rinkan selkäänsä ja reissasi Aasiassa yli puolitoista kuukautta. Viime Reimarissa alkanut jatkokertomus Teron matkasta jatkuu...

Lippukunnanjohtajan seikkailut osa II

Tero Suutari

Metu

Peking oli kiehtova ja vilkas, mutta kuitenkin rauhallisempi kuin Bangkok. Asuimme lähellä Tiananmenin rauhanaukiota. Viiden minuutin kävelyn jälkeen olimme aukiolla. Sieltä olikin helppo metron avulla mennä hieman kauemmaksi ja tutustua Pekingiin, joka on yllättävän, ja ehkä jopa valitettavan, länsimainen kaupunki paikoin. Vastapainoksi sieltä löytää paljon ja monia pikku hutongeja, jotka täyttivät mielikuvani kiinalaisista taloista.

Leijoja kielletyn kaupungin yllä

Tiananmenillä oli joka päivä leijojen lennättäjiä; leijoja oli kymmeniä ellei satoja, ja ne kohosivat varmaan sataan metriin. Useita pieniä leijoja samassa narussa kohoamassa korkeuksiin, taustalla pohjoisessa kielletyn kaupungin jyhkeät muurit ja vastakkaisessa suunnassa etelässä kilometrin päässä vanhan Pekingin suuri portti, siinä näky jota ei unohda. Ruoka oli Kiinassa huomattavan halpaa ja sitä oli paljon. Nälkään ei tarvinnut nääntyä, ellei sitten puikkojen kanssa syöminen tuottanut ongelmia. Ravintolassa kahdelle ihmiselle riitti kun tilasi yhden ruokalajin.

Kiinasta

palmujen katveeseen

Seuraava kohteemme oli sitten Thaimaa. Bangkokista en juuri välittänyt, se oli liian ahdas ja meluisa. Hyvä jos taivasta näki, koska skytrain meni yläpuolella jossain paikoin. Noh, ei nyt pidä ihan täysin kaupunkia mollata, mutta keskusta oli todella ahdas. Olimme kestäneet kylmyyttä kolme viikkoa, ja niin päätimme mennä saarelle lämmittelemään ja ruskettumaan.

Matkasimme pienelle saarelle kuuden tunnin päähän pääkaupungista. Siellä palmujen katveessa, valkoisella hiekkarannalla sitten makailimme seuraavan viikon. Kyllä siinä ajassa jo hieman lämpeni. Mutta ei makeaa mahan täydeltä ja kaikkeen kyllästyy. Jatkoimme matkaa kohti Etelä-Thaimaata.

Kävimme myös yhdessä pienessä kaupungissa, oikeastaan kylässä, ja siellä tutustuimme hieman muslimeihin. Eipä heitä erottanut juuri meistä tavoiltaan ellei ollut tarkkana, enkä usko että olisimme pohjittamme kovinkaan erilaisia. Samaisesta kylästä teimme retken James Bond-saarelle. Pitääpä katsoa se leffa, jossa on se saari. Kaikki hyvä loppuu aikanaan, mutta onneksi voin jo suunnitella uutta matkaa jonnekin uuteen maahan.

Meripartiojohtajapäivät 2006

Suomen Partiolaisten vuotuiset Meripartiojohtajapäivät järjestettiin Turussa 3. - 5. 3. Mukana oli myös meripartio-ohjaajanne, joka kerkesi edustamaan lippukuntaakin, vaikka virallisesti olikin paikalla piirin edustajana.

Antti Gärding

Metu

Meri-pj-päivät on suomalaisen meripartiotoiminnan vuotuinen päätaapahtuma, jossa SP:n meripartioryhmä ja meripartiojohtajat ympäri Suomea kokoontuvat miettimään ajankohtaisia asioita ja vaihtamaan kuulumisia rennompaa ohjelmaa unohtamatta. Asiaohjelmasta vastaa SP:n meripartioryhmä ja huveista sekä koko tapahtuman isännöinnistä kulloinkin järjestelyvuorossa oleva piiri, tällä kertaa V-SP eli Varsinais-Suomen Partiolaiset.

TAPAHTUMA ALKOI LAUANTAINA KLO 12 V-SP:n piiritoimistolla Turun keskustassa. Välittömästi kaikkien n. 40 osallistujan esittäytyttyä käytiin käsiksi itse asiaan. Meripartioryhmä esitteli ajankohtaiset asiat ja joistakin myös keskusteltiin. Aiheet olivat Järke, meripartiokurssien ja niiden materiaalien kehittäminen, Nodu-hanke, Eurosea 2006 -seminaari ja vuonna 2008 järjestettävä Satahanka XI -meripartioleiri. Asiaa oli paljon ja hyviä puheenvuoroja riitti. Harmitti, että näille asioille oli varattu aikaa vain n. 5 tuntia, vaikka koko viikonlopun olisi saanut kulumaan helposti. Kaikki olennaisimmat asiat saatiin kuitenkin käsiteltyä.

PÄIVÄLLISEN JÄLKEEN OLI VUOROSSA VIERAILU Aker Yardsin telakalle, joka on Euroopan suurimpia ja moderneimpia. Siellä tutustuimme silloin vielä keskeneräiseen Freedom Of The Seas -ökyristeilijään, joka valmistuttuaan risteilee USA:n lounaisrannikolla. Aluksesta tulee 339 m pitkänä ja 18-kantisena toistaiseksi maailman suurin

Aluksi pohdittiin ryhmittäin meripartiokurssien kehittämistä. Kuva: Vesa Ruohomäki

matkustajalaiva. Varustukseen kuuluu vesipuisto, uimahalli, 3-kerroksinen todella hieno pääravintola, jäähalli, ostoskeskus, discoja ja yökerhoja ja paljon muuta. En

suostu myöntämään olevani huonossa kunnossa, mutta 3 tunnin loputtomien kansien ja portaikkojen ramppaaminen tuntui illalla jaloissa.

TELAKKAVIERAILUN JÄLKEEN siirryttiin Tuorlaan maatalousoppilaitoksen oppilas-asuntolaan majoittumaan. Ohjelmassa oli vapaata saunomista, syömistä ja seurustelua. Valitettavasti päivän ohjelman aiheuttama väsymys ja tieto seuraavankin päivän kiireisyydestä ajoi useimmat nukkumaan melko nopeasti hankaloittaen verkostoitumista.

SUNNUNTAINA AIKAISEN herätyksen ja pikaisen, mutta ruhtinaallisen aamiaisen jälkeen suunnattiin kivenheiton päähän Tuorlan observatorioon eli tähtitorniin. Tutkijan tähtitiedeluento ja teleskooppiin tutustuminen olisivat periaatteessa voineet kiinnostaa, mutta viikonlopun tiukka aikataulu huomioiden vierailun tarkoitus jäi täydeksi mysteeriksi.

LOPPUAIKA VIETETTIIN FORUM Marinumissa, Suomen suurimmassa merimuseossa. Päivällisen jälkeen kuunneltiin Purjeneulomo Niinirannan asiantuntijan todella mielenkiintoinen luento purjeista ja niiden trimmaamisesta. Useimmilta luento meni luultavasti hieman ohi, mutta itse sain irti paljonkin. Luennoitsijan paljastuttua Fiia-tuntijaksi käytin luonnollisesti hyväkseni tilaisuuden saada vastauksia erinäisiin

kiperiin kysymyksiin. Purjeluennon jälkeen jaettiin vielä piirien meripartiokuulumiset, minkä jälkeen varsinainen ohjelma loppui. Osa porukasta jäi vielä pitämään Partiopur-

Lauantai-iltana tutustuttiin Freedom of The Seas -ökyristeilijään. Valitettavasti aluksen sisällä ei saanut kuvata. Kuva: Vesa Ruohomäki

jehtijoiden vuosikokousta, mutta useimmat, allekirjoittanut mukaan lukien, suuntasivat kotiin joko suoraan tai museon näyttelyiden kautta.

KAIKEN KAIKKIAAN REISSU OLI TODELLA antoisa, vaikkakin kiireinen. Käsiteltäjä asioita olisi voinut kyllästymättä puida koko viikonlopun ja seurusteluunkin olisi mielellään käyttänyt enemmän aikaa. Paljon ehdittiin kuitenkin nähdä ja kuulla, ja ehdinpä tuoda esiin pohjoistakin näkökulmaa asioihin. Lisäksi onnistuin nakituttamaan itseni VOK:n kurssimateriaalin kehittämisryhmään.

aika: 3.2.-5.2.2006

paikka: Kiimingin sr:n leirikeskus Suvela
lähtijät: Pekka, Tero ja Pauli + 33 muuta

Pekka Kuru

Metu

PERJANTAI 3.2.2006

Kun ääriään myöten täyteen partiolaisia ahdettu linja-auto viimein lipui hiljakseen Kiimingin Virkkujen kotimaastoon Suvelaan saimme kuulakin ettei tämä ollutkaan lopullinen määränpäämme tälle illalle kuten olimme kuvitelleet.

Siirrettyämme omat tavaramme suojaan sisätiloihin nousimme takaisin bussiin ja jatkoimme matkaa hiukan epävarmoina siitä mitä tuleman piti. Matka ei onneksi jatkunut enää kauaa vaan jo muutaman kilometrin ajettuamme pysähdyimme ja meidät hätisteltiin lämpimän bussin suojista raakaan ja kylmään talvi-iltaan. Olimme saapuneet pienen lammen rannalle, nuotion valaiseman kodan äärelle, jossa saimme kuulla kurssin ensimmäisen tehtävän.

Kurssilaiset oli jo ennakkoon jaettu kuuden hengen leirivartioihin niin ettei yhdessäkään vartiossa ollut kahta PJ-kokelasta samasta lippukunnasta. Tässä vaiheessa meidän kolmen metulaisen tiet siis erkanivat. Pienen etsiskelyn jälkeen vihdoinkin minäkin löysin lopulta oman vartioni. Tehtävänäimme oli toisiimme naruilla sidottuina palata merkittyä reittiä pitkin takaisin Suvelaan. Tarkoituksena oli aloittaa ryhmäytyminen eli toisiimme tutustuminen ja ryhmän yhteishengen

luominen.

LAUANTAI 4.2.2006

Piinallisen aikaisen herätyksen myötä varsinainen koulutuspäivä sitten pyörähti käyntiin. Päivän aiheena oli tutustua vuoronperään kaikkiin partion ikäkausiohjelmiin aina pienestä

Ikäkausiohjelmat: Pikkusudarit viettämässä laumailtaa. ;)

Kuva: Mikko Väisänen

sudenpennusta vartiolaisen kautta vaeltajaan. Myös partioihanteita ja -aatteita kerrattiin vartioissa eräänlaisen pelin avulla, jonka tukemana keskustelimme ryhmässä mitä kyseiset asiat toivat mieleemme ja pohdimme niiden merkitystä nykypäivänä. Onneksi koko päivä ei kuitenkaan ollut pelkkää opiskelua vaan pääsimme aina välissä nauttimaan raikkaasta talvisäästä erilaisten ulkoleikkien merkeissä.

SUNNUNTAI 5.2.2006

Aamupäivä sujui pitkälti samaan tapaan lauantain kanssa. Keskustelimme ja kuuntelimme Suvelan sa-

lissa partioon ja partiojohtajuuteen liittyvistä aiheista sekä syvensimme näitä sitten pienryhmissä kummikouluttajan kanssa. Ennen paluuta takaisin Ouluun saimme kuitenkin kaikki ohjeet seuraavaa koulutusviikonlopua varten mikä aiheutti ainakin omalla kohdallani totaalisen hajoamisen... *Ensi kerralla olisi luvassa yön yli kestävä hiihtohaikki.* :(

* * *

PERJANTAI 31.3.2006

Vaikka tälläkin kertaa koulutusviikonlopun aikataulu oli tiukka niin jotenkin aloitus tuntui rauhallisemmalta sillä emme joutuneet yön pimeydessä etsimään tietämme leirikeskukseen vaan pääsimme aloittamaan majoittumisen rauhassa. Myös tuttuja kasvoja näkyi sillä toimimme sinä iltana jo tutuiksi tulleissa vartioissamme. Tavoitteena oli keskustella lippukunnasta organisaationa kummikouluttajan johdolla. Oli ihan mielenkiintoista vertailla ryhmän kesken sitä kuinka eri lippukunnissa toimittiin, pienistä eroavaisuuksista huolimatta löytyi kuitenkin paljon yhteisiä asioita.

LAUANTAI 1.4.2006

Aamu- ja hyvin pitkälti myös iltapäivä sujuivat eilisen kaltaisten koulutusten merkeissä. Mutta tätä päivää häiritsi huomattavasti tulossa oleva hiihtohaikki, joka ohjelman mukaan alkaisi kuuden maissa illalla ja loppuisi sitten seuraavana aamuna.

Viimein koitti kuitenkin aika pakata kampeet ja suunnata hiihtäen vartioissa pitkään ”odottamalleni” vaellukselle. ”Vaellus” osoittautui kuitenkin

loppujen lopuksi paljon vaisummaksi kuin mitä olin pelännyt sillä olin valmistautunut intti tyyliin ainakin kolmenkymmenen kilometrin täyspakaumarssiin tiettemmen umpihankien poikki. Ei se ihan tätä ollut, hiihdimme noin viitisen kilometriä valmiiksi meitä varten tehtyä latua pitkien eräälle kiintolaavulle, jossa sitten yövyimme vartioittain mukanaamme tuomissamme kangaslaavuissa. Illanohjelma kului pitkälti loimulohen ja nuotiooperuoiden merkeissä sekä väännelessä kohmeisin sormin voglia eli pj:n nahkaista huiviholkkaa.

SUNNUNTAI 2.4.2006

Nousin oman ryhmäni kanssa hyvin aikaisin aamulla ylös sillä olimme päättäneet käyttää lopun koulutuksesta vapaan ajan mahdollisimman hyvin hyödyksi. Eli toisin sanoen siis saunomalla ja nukkumalla tasaisen lämpöisissä sisätiloissa pehmeällä patjalla. Vasta tällaisten ”rankkojen” koettelemusten jälkeen sitä oikein tajuaa ja osaa nauttia kaikista elämän pienistä ja yksinkertaisista asioista. Saavuttuamme ensimmäisenä vartiona leirikeskukseen meille jäikin rutkasti aikaa edellisten asioiden toteuttamiselle.

Ennen kotiin lähtöä oli vielä luvassa kahvitustilaisuus kaikille sekä todistusten jakoa niille (kuten esimerkiksi allekirjoittaneelle) jotka olivat suorittaneet kaikki pj-kurssin läpäisemisen edellyttäneet osiot. Nyt sitä vihdoin ja viimein oltiin sitten täysivaltaisia partiojohtajia eikä kotimatka olisikaan voinut enää sujua onnellisemmissa merkeissä.

Draama'06 Leppikset-vartion yöretki 10.-11.2.2006

Leppikset-vartio

Metu

Perjantai

Menimme kololle klo 17.30 ja sieltä lähdimme pyörällä Minnan mökille. Pihalla oli kylmä ja niin oli sisälläkin kun saavuimme perille. Talo oli aluksi aika pelottavan näköinen, mutta lopuksi ihan kodikas. Änkesimme huoneisiin ja aloimme keittää lunta, jota käytimme myöhemmin tiskaamiseen. Illan ruokalistalla oli italianpataa ja ruuan tuoksun täyttäessä mökin kaikki kaksi lämmintä huonetta teimme isoja apinannyrkkejä.

Krisse alkoi keksiä draamoja ja hänestä tuli draamakuningatar. Hänen pehmolelunsa esittivät kohtauksia monen tutun elämästä. Harjoittelimme myös erilaisia sidoksia ja ainakin Eva paketoitiin perusteellisesti. Sitten Ville ilmestyi pihalle esittämään kylmettynyttä ja kaatoi Kirsin lumihankeen. EA-harjoituksen jälkeen Ville pääsi sisälle lämmittelemään, mutta lähti kotiin aika pian. Tytöt taisivat pelotella vähän liikaa... ;-)

Sitten järkkäsimme nukkumapaikat. Kirsi, Krisse, Meri ja Lotta valtasivat vuodesohvan (*muahhahhahhaa*) ja muut nukuivat lattialla patjojen päällä. Yöpalaksi söimme vielä lämpimiä tonnikalaleipiä ja sitten menimme nukkumaan Tiinan jäädessä kipinään. Kirsin ja Krissen kipinävuorolla joku muuten mutisi unissaan "housut".

Lauantai

Kun heräsimme, Minna nukkui kolmella tuolilla. Tiina oli jo tekemässä aamupalaa ja poltti mannapuuron pohjaan. Se oli siltikin hyvää, mutta kuten Eva sanoi, siinä on outo sivumaku. Aamupalan jälkeen lähdimme suunnistamaan ja matkalla pääsimme myös leikkimään leikkipuistossa. Viimeinen rasti oli jäällä, jonne teimme jättsydämen, jossa luki moi! Sitten Eve lähti ratsastustunnille. Hänen lähdettyään osa leikki jäällä viivahippaa ja osa teki lumienkeleitä. Sen jälkeen palasimme kolon kautta mökille. Leppis-pehmolelakin pääsi Krissen korissa mukaan.

Minna oli kokannut risottoa sillä välin kun olimme olleet suunnistamassa ja mökille saavuttuamme söimme sen. Lotta sulatteli jalkojansa ja muu väki piirteli ja luki mangaa nukkumahuoneessa. Tiskasimme ja pian sen jälkeen aloimme siivota. Pääsimme myös vihdoinkin katsomaan yläkertaa ja löysimme sieltä marjavaahtoylärit. Jatkoimme siivousta ja Emilian hukassa ollut vaatekassikin löytyi lopulta penkin sisästä. Sitten saimme loppupiirin jälkeen lähteä.

t: Leppikset-vartion tytöt ;-D

Louhi'06

Merituulen talvileiri 24. - 26.2.2006

PERJANTAI

Lähdettiin Jylhälle. Vartiolaiset pystyttivät teltat ja sudarit purkivat ylimääräistä energiaansa leikkien parissa. Vih-doin teltat oli-vat pystyssä ja päästiin syömään iltapalaa. Sitten nukkumaan...

LAUANTAI

Aamulla nostettiin lippu ja lähdettiin hiihtelemään. Varsalaiset vähän pitemmin ja sudarit vähemmän. Rasteilla tutustuttiin kansanperinteisiin. Sitten tehtiin vielä Louhi Pohjanakka –leirimerkki valmiiksi ja päästiin aloittamaan iltanuotio, jonka oli suunnitellut meille Jellonvartio. Katsottiin vartiolaisten esityksiä ja leikittiin tuttuja laululeikkejä.

*Pojat esittelemässä ihmeitä jauhavaa sampoaan.
Kuva: Pekka Kuru*

SUNNUNTAI

Aamulla Jonna ja Jenna nostivat hienosti lipun salkoon ja alettiin pikku hiljaa purkaa leiriä. Kun leiri oli purettu, alkoi johtajien kisa, jonka voittivat pojat (oikeasti tytöt!). Jaettiin vielä palkinnot, ja Jonna ja Jenna laskivat lipun. Kotimatka alkoi.

Jutun kirjoittajat eivät halua tietojään julkisuuteen.

Leirinjohtajan fiilistelyt

— \ (^o^)/ —

Ah. Leiri on vihdoin ja viimein onnellisesti takana-päin ja leirinjohtajakin saa lopulta huokaista helpotuksesta. Kaiken kaikkiaan leiri onnistui varmaan myös muidenkin kuin itseni mielestä erityisen hyvin eikä mitään suurempia ongelmia ilmennyt. Mikä olisikaan ollut sen "mukavampaa" kuin seliteillä tuohtuneille vanhemmille kuinka se Ville-poika pääsi oikein iskemään itseään kirveellä jalkaan. Onneksi ei tarvinnut näin tehdä.

Erityiskiitokset Eskolle hurjan hienosta kisasta, eikä nämä pelkästään vain siksi että voittojakin sattui tulemaan. Kisaa voisi hyvin kutsua oikeaksi ryhmähengen kohottamisharjoitukseksi, toivottavasti saamme nauttia vastaavanlaisista tilaisuuksista jatkossakin leireillä.

Jälkimmäisissä,

Pekka

Muista hymy!

Leppikset-vartio vietti koloillan suorittaen valokuvaus-taito-merkkiä. Vierailevana tähti-johtajana toimi Samu, jolle kuuluu opastuksesta iso KIITOS. Tässä näette hieman valokuvaukselle omistetun kokouksen satoa.

Samun ensimmäinen opetus oli, että kuvaa ottaessa pitää mennä lähelle kohdetta. Kuvassa hymyilevät Tiina ja Emilia.

”Kuunnelkaapa hetki!”. Opetus 2: kuvaan saa syvyyttä, kun siinä olevat kohteet ovat eri etäisyyksillä kamerasta. Lähellä kameraa Krisse, vähän kauempana Samu ja kaikista kauimpana Minna ja Eekku.

Tässäkin kuvassa on syvyyttä. Seinä pitäisi olla täysin tarkka vain vähän matkaa. Mallina Noora ja taustalla näkyvät Kirsi ja Eva.

Mieti kuvakulmia, kuvauspaikkoja. Miten saisit juuri omasta kuvastasi sen, joka kiinnittää kaikkien huomion? Tässä Leppiksen kanssa poseeraavat vasemmalta Noora, Kirsi ja Krisse.

Jellonoiden

LEVYRAATI

Jellonat -vartio päätti pitää levyraadin eräässä kokouksessaan ja arvioitavat laulut olivat tietenkin vanhoja tuttuja ja ehkä hieman tuntemattomampiakin partiolauluja. Kaikki kipaleet olivat levyltä, jonka nimi on Ättopojat iltanuotiolla.

Jouduimme suorittamaan heti alussa karsintaa mitkä kappaleista pääsevät kamppailemaan pistesijoista. Pisteitä sai antaa yhdeksästä yhteen ja jokaiselle laululle piti antaa eri pistemäärä. Tästä huolimatta oli raati hyvin tiukka. Tässäpä teille viiden kärki.

Jellonien TOP5:

1. B-P SPIRIT
2. PUOLALAINEN NUOTIOLAULU
3. (JAETTU) SANDY JA PARTIOMARSSI
4. TERVE MUTSI, TERVE FATSI
5. TÄÄ YSTÄVYYS EI RAUKENE

Tällä kertaa Mitä kuuluu –palstamme hyppää ulos raameistaan, eikä haastattelekaan vanhoja lippukunta-vaikuttajia. Tällä kertaa kerromme, että mikä kumma se rälssi oikein onkaan?

Mitä kuuluu RÄLSSI?

Nettitietosanakirja Wikipedian määritelmä sanasta rälssi :

Rälssi (ruotsiksi frälse) tarkoittaa erivapauksia (ensi sijassa verovapautta), jotka Ruotsin kirkko ja maallinen ylimystö aikoinaan hankkivat itselleen. Rälssiksi, joskus myös rälssisäädiksi, kutsutaan myöskin kaikkia niitä jotka nauttivat tästä vapaudesta. Rälssiä oli kahla lajia: hengellistä ja maallista rälssiä.

Meidän lippukunnassamme rälssi taitaa kuitenkin olla jotain muuta. Tässä (ainakin osa) vuoden 2006 rälssiläisistä, sekä hieman vastauksia kysymyksiin miksi? ketkä? missä?

- JOHTAJAKOULUTUS
- JOKA TOINEN TIISTAI 19.30-21.00
- JOTTA MEISTÄ TULISI HYVIÄ VARTIONJOHTAJIA!
- UMPAN!!!
- HAUSKAA JA RENTOA
- VARTIONJOHTAJAIKÄISIÄ TYTTÖJÄ JA POIKIA

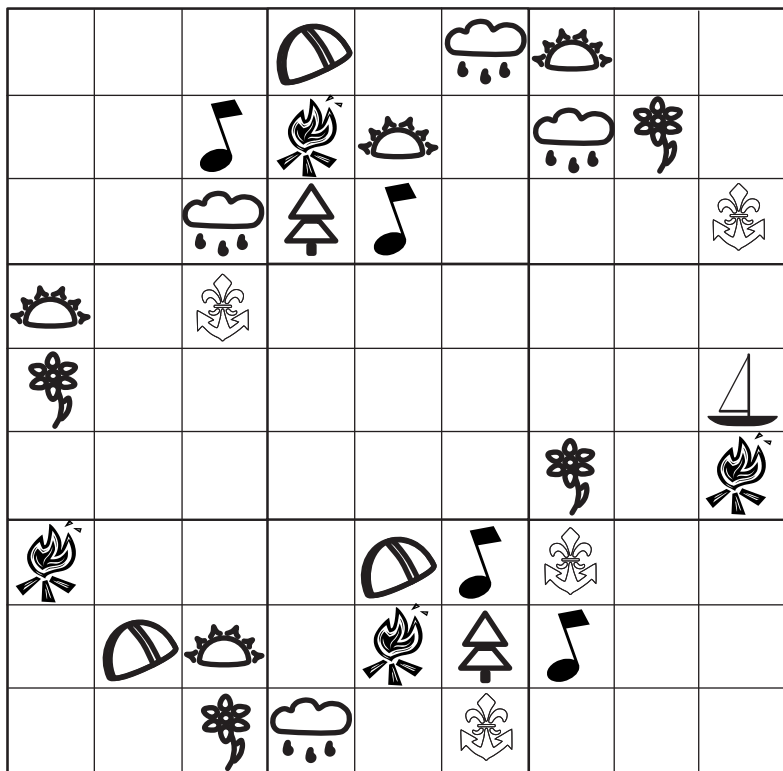
Kuukauden kysymys: Kuka on IbQ HoTtis?

© Rälssin pojat

Partio Sudoku

Näin pääset alkuun:

- Sudoku on 9 x 9 rivin ruudukko, joka on jaettu yhdeksään 3 x 3 rivin neliöön.
- Tavoitteena on täyttää jokainen pysty- ja vaakarivi sekä 3 x 3 rivin pikkuneliö kuvilla siten, että jokainen kuva esiintyy kullakin rivillä tai laatikossa vain kerran.
- Aloita vaikkapa tarkastelemalla niitä kuvia, jotka esiintyvät ruudukossa useimmin. Mistä vaaka- ja pystyriveistä sekä pikkuneliöistä kuvat puuttuvat?
- Muista myös sellaiset vaaka- ja pystysuorat rivit sekä pikkuneliöt, joissa on jo miltei kaikki kuvat. Mitkä kuvat niistä puuttuvat ja mihin ne sopisivat?
- Rohkeutta, tässä ei mitään matematiikkaa tarvita! ;) Sudoku ratkeaa loppujen lopuksi pelkällä päättelykyvyllä.

Merituulen johtajisto suunnittelee jo täyttä häkää
purjeveneemme remonttia, mutta yksi tärkeä puutostila
tuli merikarhujen mieleen vasta äsken:

PURRELLA EI OLE NIMEÄ!

Siksipä Reimarin toimitus haastaakin nyt kaikki lippukuntalaiset, ja muutkin halukkaat, keksimään tulevalle aaltojen halkojalle nimeä. Miettikää nimiehdotusta yhdessä vartionne kanssa, kaveriporukalla koulun välitunnilla ja kotona ruokapöydässä.

Asiantunteva raati julkistaa purtemme nimen sekä kisan voittajan lippukunnan kevätpäätöskokouksissa.

Lähetä nimiehdotuksesi sähköpostilla osoitteeseen ulla.pirkola@luukku.com otsikolla KISA, tai tiputa ehdotelmasi kolon punaiseen postilaatikkoon. Kirjoita silloinkin salasana KISA vastaukseesi.

Haasteen julkaisseena allekirjoittanut Reimarin päätoimittaja raapustaakin jo oman ehdotelmansa, nuolaisee kirjekuoren napakasti kiinni ja kiikuttaa sen kololle.

Merituulen ihkaoma h-vene. Kuva: Antti Gärding

Merituuli toivottaa onnea ja menestystä
varttuneille lippukunta tovereilleen!!!

15v.

“Tyrnävän Mustavarikset lippukunta täytti tänä vuonna 15 vuotta. Mustavariksia on ollut purjehtimassa Fiialla meidän merituulelaistenkin kanssa. Annoimme tyrnäväläisille synttärilahjaksi hienon puukon, onnea!”

“Hanhikiven Kiertäjät täytti 30 vuotta! Paljon onnea! HaKin juhlissa oli bussilastillinen myös meitä merituulelaisia onnittelemassa kavereitaan. Pyhäjokiset saavuttivat vihdoin keski-ään :)”

30v.

Herkkunurkka

Tällä kertaa herkkunurkka sortuu hieman hienostelemiseen. Nykyään on tarjolla monenlaisia erikoiskahveja ja hienoja herkkuja. Kahvilaan mennessä saa välillä miettiä, että saakohan sieltä tavallista sumppia lainkaan! Partiolaiset eivät suostu jäämään pariisilaisten hienostobistroja huonommaksi, ja niinpä paljastammekin teille parin partiobienostoberkun salat.

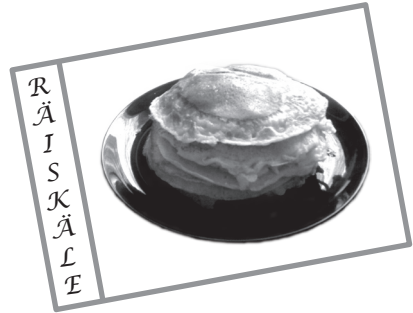
Kookos-maissiräiskäleet, 12 kpl

3-3,5 dl	maissijauhoja
1 tl	suolaa
2 tl	sokeria
1 prk (400g)	kookosmaitoa
4 dl	vettä
3	kananmunaa

paistamiseen öljyä tai laktoositonta margariinia

Sekoita maissijauhot ja mausteet. Lisää kookosmaito, kookosmaitopurkin verran vettä ja kananmunat hyvin sekoittaen. Anna taikinan turvota 15 minuuttia. Paista räiskäleet. Nauti hillon, marjojen tai sokerin kanssa.

Räiskäleet ovat sekä gluteenittomia että laktoositomia.

Retkikokin latte

2 dl	maitoa (tai vettä ja 2-3 rkl rasva tonta maitojauhetta)
2 rkl	pikakahvia
1 rkl	kidesokeria

Kuumenna maito tai vesi kiehuvaaksi. Jos käytät maitojauhetta, lisää se kuumaan veteen hyvin sekoittaen. Sekoita pikakahvijauhe joukkoon. Mausta sokerilla

Myös latte on gluteeniton.

VINKKI:
Tarkistakaa jo ennen yötien muonituk-
sen suunnittelua koton ruokavarastot.
Sieltä löytyy monenlaista herkkua ja
ainakin kymmenen rullaa foliota!

ilmoitustaulu

VARTIOLAISILLE JA VAELTAJILLE ON KEVÄÄLLÄ LUVASSA PALJON TEKEMISTÄ! LIPPUKUNNALLA ON USEITA TAPAHTUMIA, MUTTA EHKÄ HALUATTE KÄYDÄ KURKISTAMASSA HIEMAN SUUREMPIA YMPYRÖITÄ. REIMARI LISTASI MUUTAMIA TULEVIA TAPAHTUMIA. MUISTATTEHAN ILMOITTAUTUA AJOISSA!

Fillari

Pohjan Veikkojen yön yli kestävä polkupyörä-PT

24.-25.5.2006

Viimeinen ilmoittautumispäivä 11.5. osoitteeseen pohjanveikot@onmky.fi 3-7-hengen vartioille, joiden jäsenet ovat yli 12 vuotta. Lisätietoja: pv.onmky.fi

Erätaito I

18.-20.8.2006

Viimeinen ilmoittautumispäivä 31.5.2006 piiritoimistolle. Kaikille 12-17-vuotiaille partiolaisille, jotka haluavat kerrata tai opetella erätaitoja! Lisätietoja: eero.lumme@koku.info

Paavon Polku ja Jussin Jotos

Vaeltajien leikkimielinen PT-kisa

9.-10.6. (yön yli)

Viimeinen ilmoittautumispäivä 20.5. K-PP:n piiritoimistolle numeroon (08) 423 409 tai sähköpostiosoitteeseen kppartiolaiset@kotinet.com

Vaeltajien meriseikkailu

17.-18.6.2006

Viimeinen ilmoittautumispäivä 19.5. piiritoimistolle. Kaikki meripartioinista innostuneet mukaan! Lisätietoja: hannu.lisko@nokia.com

Vartio tai lauma voi ilmoittautua tapahtumiin itse, mutta muistakaa ilmoittaa aina myös Päiville jos olette lähdessä johonkin! Lippukunnan on tiedettävä kaikkien porukoiden touhuista ja tapahtumista (muistakaa ilmoittaa myös retkistä!) Päiville voi ilmoittaa jutuista sähköpostiin paivi.loppi@lahivakuntus.fi tai kännykkään 050 304 6629.

PARTIOLAISJOUKKUE

2 NOU HÄTÄ -KISASSA.

Aika noloa, eks vaan...

MARDBEI = MANSIKKA

Suorut

Srk-nuoris? Siellä on...

Kuetaanko...

Susa on

nyt

Sallalle

huilun kade

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

LPR:n uuden
puuren
hätäsointu:
PARASTA ENNEN
1985

Särkylä
sydänten
on

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

Mitäs
se Salla
leipoi
kaan?

LAURA TARVIKSEE

AMMATTILAISEN

APUA

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

Nyyron tykkää" tosi

pallo sioksista

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

...pää...

HaKi-tyttö

POII-POIKA

Ellalla ja Sallalla
kehu-meininki
Ammentamalla.
Söivät Panten-
karkkeja sydän-
surihin.

Salla on uusi
flivertinngatar,
Armi on toisella silalla

S♡J.U.
vai
S♡J.R.

Qdestaan-tytöt

Edy yhdessä

yöretellä

Barfoot-clan

Suunta katsomaan

OLETKO
nähnyt
massan

Partioleirille
mennään aina
tunti on

Partioleirille
mennään aina
tunti on

Partioleirille
mennään aina
tunti on

Partioleirille
mennään aina
tunti on

vekeä katkes ajatu
ku se kuunteli
Sallan ja Ellan
juttuja ☺

KÄYTÄ PEPSODENTIA

ESIKSELLÄ ...

Hammaslääkärin suosittelema
Nooran, Tiinan ja Kirsin
käyttämä

Öäapisen laidasta

Partioisämme B-P mainitsee monia tärkeitä partioasioita kirjassaan Ohjeita partionjohtajalle. Kirjan lopussa Baden-Powell kiteyttää harrastuksemme päämäärän:

“Jos jokainen näin pelaa sääntöjä noudattaen paikallaan, tulee koko maailmassa lopulta olemaan enemmän vaurautta ja iloa. Näin edetään väbitellen siihen kauan odotettuun tilaan, jossa rauha ja hyvä tahto vallitsevat ihmisten kesken.”

Olipas hienoja ajatuksia. Tuleeko B-P:n ajatuksia toteutettua ihan tavallisissa partiokokouksissakin?

